

Efter SIEC-testen skal fusioner, der hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, forbydes.

For indgriben over for en fusions konkurrenceskadelige virkninger efter SIEC-testen er det alene afgørende, om fusionen hæmmer den effektive konkurrence betydeligt – det er ikke et krav, at fusionen skaber eller styrker en dominerende stilling, men det er et eksempel på, hvornår der kan gribes ind. Indførelsen af SIEC-testen indebærer derfor som noget nyt, at Konkurrencerådet kan gribe ind over for alle fusioner, der hæmmer den effektive konkurrence betydeligt.

At den effektive konkurrence skal hæmmes betydeligt, før Konkurrencerådet kan forbyde en fusion efter SIEC-testen, indebærer, at der ikke ændres ved det eksisterende krav til graden af skadevirkning på konkurrencen ved Konkurrencerådets vurdering af fusioners forenelighed med konkurrenceloven.

Fusioner, hvor der etableres eller styrkes en dominerende stilling, har været den almindeligste årsag til, at en fusion har kunnet give anledning til konkurrenceretlige betænkeligheder. Dette forventes også fremover at være tilfældet. Dominansbegrebet forventes derfor fortsat at være en vigtig indikator for, om det er sandsynligt, at en fusion vil hindre den effektive konkurrence betydeligt. Konkurrencerådets praksis såvel som praksis fra Kommissionen og de europæiske fællesskabsdomstole på dette område vil således fortsat være anvendelig.

SIEC-testen skal fortolkes i overensstemmelse med definitionen anvendt i fusionsforordningen og de retningslinjer, der kan udledes af fremtidige beslutninger fra Kommissionen og domme afsagt af de europæiske fællesskabsdomstole. Kommissionens fortolkning fremgår bl.a. af Kommissionens meddelelse om retningslinjer for vurdering af horisontale fusioner efter Rådets forordning om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EU-Tidende 2004, nr. C 31, s. 5).

På et oligopolistisk marked – dvs. et marked med et begrænset antal store virksomheder – kan virksomhederne være indbyrdes afhængige, idet én virksomheds adfærd påvirker de generelle markedsvilkår og dermed indirekte hver af de øvrige virksomheders situation. De virkninger, som en fusion på et oligopolistisk marked kan have, gør det særligt nødvendigt, at der gives Konkurrencerådet mulighed for at sikre, at en effektiv konkurrence bevares på sådanne markeder.

En fusion på et oligopolistisk marked kan således bevirke, at konkurrencen hæmmes betydeligt, selv om fusionsparterne ikke opnår eller styrker en domine-

rende stilling. For det første kan fusionen indebære en eliminering af det betydelige konkurrencepres, som bestod mellem de deltagende virksomheder før fusionen. For det andet kan fusionen betyde en svækkelse af konkurrencepresset mellem de resterende konkurrenter på markedet – også selv om der ikke er sandsynlighed for samordning mellem disse.

Et eksempel herpå kunne være en fusion mellem den anden og fjerde største aktør på et oligopolistisk marked, som eliminerer en tidligere rivalisering mellem parterne, som har været en vigtig konkurrenceskabende faktor på markedet. Selv om de to fusionerende virksomheder ikke tilsammen bliver dominerende på markedet eller foretager en koordinering af deres adfærd med de øvrige markedsaktører, kan konkurrencen hæmmes betydeligt, idet den nye aktør kan blive i stand til at foretage en betydelig prisstigning.

Konkurrencerådet vil fortsat, samtidig med godkendelsen af en fusion, kunne vurdere hvilke begrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige – såkaldte accessoriske begrænsninger – for fusionens gennemførelse. Konkurrencerådets praksis såvel som praksis fra Kommissionen og de europæiske fællesskabsdomstole vil derfor også på dette område fortsat være anvendelig.

Til nr. 17

Med bestemmelsen fastholdes det gældende princip om, at de deltagende virksomheder ikke må gennemføre en fusion, før Konkurrencerådet har godkendt den.

Det følger af § 12 c, stk. 5, 2. pkt., at der dog kan ske gennemførelse af et offentligt overtagelsestilbud eller en serie transaktioner i værdipapirer, herunder sådanne som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan omsættes på et marked såsom en børs, hvorved der fra forskellige sælgere erhverves kontrol, jf. 12 a, stk. 1, nr. 2. Det gælder imidlertid kun selve erhvervelsen, hvorimod der ikke må ske gennemførelse af fusionen, ligesom erhververen ikke må udøve de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende værdipapirer eller kun gøre det for at bevare den fulde værdi af sin investering og efter dispensation fra Konkurrencerådet, jf. § 12 c, stk. 6.

For så vidt angår gennemførelse af en serie transaktioner i værdipapirer, omfatter dette alle erhvervelser af værdipapirer, hvor kontrol over en virksomhed erhverves ved køb af værdipapirer fra forskellige sælgere, herunder de såkaldte »creeping takeovers«.

Bestemmelsen svarer til artikel 7, stk. 1 og stk. 2, i fusionsforordningen.